

Становище на Комитета на регионите „Предложение за директива за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление“

(2013/C 356/18)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изтъква, че предложението за директива се представя в момент, в който редица държави членки вече имат свои собствени политики за МПП и ИКУ, в които местните и регионалните власти са главни действащи лица; освен това би желал предложението да не оказва въздействие върху правомощията на и в рамките на държавите членки в областта на пространственото планиране;
- счита, че остава открит въпросът дали ЕС би трябвало да законодателства и че трябва да се обмисли по какъв начин би следвало да стане това; във връзка с това смята, че в настоящата си формулировка предложението нарушава принципа на пропорционалност;
- счита, че предложението за директива не предоставя достатъчна гъвкавост при изпълнението, тъй като:
  - а) е в разрез с вече установени неофициални процедури за ИКУ в някои държави членки; и б) предложенията за ИКУ по-конкретно влизат в пряко противоречие със съществуващите правомощия за водене на политика в областта на пространственото планиране и с наложената практика на регионално и/или местно равнище;
- подчертава, че една рамкова директива не трябва да определя съдържанието на морските пространствени планове;
- счита, че една рамкова директива следва да определя общи принципи и да улеснява трансграничното сътрудничество, както и сътрудничеството между националните администрации с правомощия по въпросите, свързани с крайбрежието, а даването на определение за „крайбрежна зона“ трябва да се предостави на държавите членки;
- изтъква, че в настоящата си формулировка предложението за директива ще има отрицателни последици за политиката и процедурите в областта на планирането на местно/регионално равнище, тъй като ще наложи на пространствените планове с крайбрежно измерение минимални специфични за сектора изисквания по отношение на съдържанието, което сериозно ще подкопае автономността на органите по планиране при постигането на баланс между нуждите на всички подходящи употреби.

Докладчик	г-н Paul O'DONOGHUE, член на Съвета на графство Kerry и на регионалния съвет на Югозападния регион (IE/АЛПДЕ)
Отправен документ	„Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление“ COM(2013) 133 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. подкрепя общите цели на предложението за директива за: постигане на по-ефективно управление на морските дейности и ефективно използване на морските ресурси; разработване на последователен и основан на доказателства процес на вземане на решения и засилено сътрудничество между крайбрежното и морското управление; улесняване на последователното изпълнение на ключови цели на политиката на ЕС ⁽¹⁾, както и даване на принос за устойчивия растеж и развитието на „синята икономика“;

2. приветства усилията за постигане на по-добра координация между наземните и морските дейности; обявява се за последователна европейска политика, основаваща се на най-добрите международни практики; и подкрепя разработването на общи принципи за морско пространствено планиране (МПП) и интегрирано крайбрежно управление (ИКУ);

3. изтъква, че предложението за директива се представя в момент, в който редица държави членки вече имат или разработват свои собствени политики за МПП и ИКУ, в които местните и регионалните власти са главни действащи лица; освен това би желал предложението да не оказва въздействие върху правомощията на и в рамките на държавите членки в областта на пространственото планиране;

4. имайки предвид, че „морското пространствено планиране“ се нуждае от провеждането на редовни консултации между държавите членки, ролята на ЕС в тази област трябва да се ограничи до формулирането на процедурна рамка или процедурни правила;

5. изразява съжаление, че оценката на въздействието не е била предмет на целеви консултации с местните и регионалните власти в качеството им на органи по планирането и ключови изпълнители на предложението за директива;

Правно основание

6. признава, че предложението за директива произтича от въвеждането на интегрирана морска политика през 2007 г. и от приемането на програма за синия растеж през 2012 г., но при все това разбира редица от опасенията, които бяха изразени относно множественото правно основание на предложението за директива;

⁽¹⁾ В частност Рамковата директива за морска стратегия, Директивата за птиците и Директивата за местообитанията, както и реформиранията Обща политика в областта на рибарството.

7. във връзка с това отбелязва становището на Правната служба на Съвета ⁽²⁾ относно множественото правно основание, използвано за предложението за директива; смята, че ще бъде необходима по-голяма яснота, когато Европейската комисия прави бъдещи предложения въз основа на множествени правни основания или на член 3 (ДЕС — териториално сближаване), които могат да имат пряко и/или косвено отражение върху политиката и практиката на пространственото планиране в държавите членки;

Принципи на субсидиарност и пропорционалност

8. изтъква, че резултатът от извършената от националните (и регионалните) парламенти проверка на субсидиарността беше представяне на девет отрицателни мотивирани становища ⁽³⁾; съгласен е с мнението, че някои елементи на предложението за директива не отговарят адекватно на необходимостта и на изискванията за добавена стойност за законодателството на равнище ЕС;

9. приветства изразените опасения по отношение на: а) компетентността — липсата на ясна компетентност на равнище ЕС, при положение че МПП и ИКУ вече са от компетентността на националните, регионалните и/или местните власти в някои държави членки; б) факта, че в предложението за директива не се отчитат адекватно регионалните/местните специфики на крайбрежните райони, както и съществуващите практики в областта на планирането и управлението; и в) уместността на използването на законодателството на ЕС за справяне със специфични трансгранични проблеми и адекватността на идеята сътрудничеството с трети страни да се планира на равнище ЕС, при положение че в тази област са в сила международни морски конвенции;

10. счита, че остава открит въпросът дали ЕС би трябвало да законодателства и че трябва да се обмисли по какъв начин би следвало да стане това; във връзка с това смята, че в настоящата си формулировка предложението нарушава принципа на пропорционалност;

11. счита, че предложението за директива е твърде предписателно; изразява несъгласие с изброените в членове 6-8 минимални изисквания, тъй като те ограничават обхвата на определяне на регионални и местни приоритети и противоречат на заявените цели на директивата да бъде процедурна по своя характер и да не навлиза в детайлите на планирането;

⁽²⁾ Становище на Правната служба на Съвета от 12 юли 2013 г. (12283/13).

⁽³⁾ С отрицателни мотивирани становища излязоха Белгия, Германия, Финландия, Ирландия, Литва, Нидерландия, Полша и Швеция, а две положителни становища представиха Португалия и Румъния.

12. счита, че предложението за директива не предоставя достатъчна гъвкавост при изпълнението, тъй като: а) е в разрез с вече установени неофициални процедури за ИКУ в някои държави членки; и б) предложенията за ИКУ по-конкретно влизат в пряко противоречие със съществуващите правомощия за водене на политика в областта на пространственото планиране и с наложената практика на регионално и/или местно равнище;

13. освен това поставя под въпрос предписателния подход към други аспекти на предложението като определянето на сроковете за преразглеждане на плановете и стратегиите (член 6) и изискванията за докладване (член 15); счита, че произтичащото от това нарастване на бюрокрацията, административната тежест и допълнителните разходи за прилагането на директивата, особено на местно равнище, допълнително подкопават нейната добавена стойност;

14. изразява резерви относно предложеното използване на допълнителни изпълнителни актове във връзка с оперативните стъпки при изготвянето на плановете и стратегии (член 16); счита, че те надхвърлят това, което е необходимо за изпълнение на задълженията, произтичащи от директивата, и навеждат на мисълта, че Европейската комисия счита, че директивата, във вида, в който е предложена понастоящем, се нуждае от допълнително укрепване; предлага предложеното използване на изпълнителни актове да бъде преразгледано така, че те да са съсредоточени единствено върху процедурните аспекти.

Морско пространствено планиране (МПП)

15. напълно подкрепя разработването на МПП като многосекторен инструмент, който да улеснява прилагането на екосистемен подход, да подпомага рационалното използване на морските ресурси, да съвместява успоредно протичащите човешки дейности и да свежда до минимум въздействието върху морската среда, както и да допринася за осигуряването на устойчиви на изменението на климата морски и крайбрежни райони; подкрепя също така прилагането на планиран подход, осигуряващ ясни правила, които да спомогнат за насърчване на дългосрочните инвестиции, като се увеличи приносът на морските дейности за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“;

16. подчертава, че МПП трябва да бъде разработено като неутрален инструмент за планиране, който да включва известна степен на гъвкавост, така че да се прилага при подходящи политически процеси, пригодени към различните видове морска среда; призовава освен това да се внесе яснота относно обхвата на екосистемния подход на проекта за директива, тъй като е необходим баланс между икономическото развитие и опазването на околната среда; с оглед на това отхвърля определянето на приоритети „отгоре надолу“ и на минимални изисквания за плановете за управление, както и използването на МПП като инструмент за изпълнение на специфични за отделните сектори цели на политиката;

17. счита, че в настоящата си формулировка предложението за директива е твърде подробно и недостатъчно гъвкаво, за да отчете в пълна степен съществуващите практики в областта на МПП, необходимостта приоритетите на управлението да

продължат да се определят на национално или поднационално равнище и регионалните специфики на морските ресурси;

18. все пак подкрепя приемането на рамкова директива за установяване на МПП в Европейския съюз, която, като се вземат предвид съществуващите практики в някои държави членки, следва: да въведе задължението за морски пространствени планове; да определи общи принципи; да въведе минимални изисквания за трансграничното сътрудничество и координацията на морските планове; и да утвърди принципи за съгласуване на конкурентното използване на морското пространство и конкурентните цели на различните морски пространствени планове;

19. подчертава, че една рамкова директива не трябва да определя съдържанието на морските пространствени планове;

20. изтъква, че в процеса на подпомагане на МПП развитието на „синята икономика“ изисква интегрирано управление и МПП е част от решението, а не решението на този проблем, както и че морското управление се нуждае от подобрене;

21. с оглед на това изразява изненада от факта, че, предвид нейния предписателен характер, в проекта за директива не се споменават изискванията принципи на управление; затова счита, че морската политика и в частност МПП изискват многостепенен, междусекторен управленски подход; признава, че макар и държавите членки да отговарят за управлението на териториалните води и изключителните икономически зони (ИИЗ), регионалните и местните власти, по силата на своите правомощия в областта на пространственото планиране и управление, могат да осигурят съгласуваност и координация между подходите към морското и сухоземното пространствено планиране;

Интегрирано крайбрежно управление (ИКУ)

22. подчертава, че отдавна се застъпва за и подкрепя ИКУ (по-рано ИУКЗ); признава, че ИКУ може да играе сериозна роля за изграждането на синергии между рамките за планирането на морската и сухоземната среда и за постигането на консенсус между съответните заинтересовани страни;

23. обръща внимание на определението за „крайбрежна зона“ (член 3, параграф 1) и в частност върху свързаните с него последици за местните/регионалните органи по планиране; по-конкретно счита, че определянето на частта на зоната откъм морето така че да включва цялата площ на териториалните води поставя много широки граници и излиза извън обхвата на съществуващите органи по планиране (включително техните човешки и финансови ресурси) в редица държави членки, а определянето на частта на зоната откъм сушата не е ясно и очевидно ще има преки последици за съществуващите планове и практики за земеползване;

24. счита, че една рамкова директива следва да определя общи принципи и да улеснява трансграничното сътрудничество, както и сътрудничеството между националните администрации с правомощия по въпросите, свързани с крайбрежието, а даването на определение за „крайбрежна зона“ трябва да се предостави на държавите членки, когато това е необходимо и в съответствие с техните правомощия в политиката и практиката на пространствено планиране;

25. счита, че при взаимодействието между планирането на земята и морското пространство трябва да се възприеме един по-цялостен подход, като се има предвид, че връзките между сушата и морето се простират отвъд „крайбрежната зона“ (например влиянието на речните басейни по-навътре в сушата, въздействието на пристанищата в качеството им на центрове на регионално развитие, взаимосвързаността на транспортните маршрути и системите за производство и пренос на енергия и др.) и препоръчва на държавите членки да проявяват по-голяма гъвкавост при определянето на инструментите, които да бъдат използвани за постигане на по-ефективна координация на наземните и морските дейности;

26. с оглед на това се пита доколко си струва сегашният неофициален управленски подход да се превърща в допълнителен официален инструмент за планиране; не намира за убедителен член 2, параграф 3, който гласи, че „разпоредбите на настоящата директива се прилагат, без да се засягат правомощията на държавите членки в областта на териториалното и селищното устройство“, тъй като разглежда законодателството относно интегрираното крайбрежно управление като законодателство относно планирането на сушата, което е преди всичко от компетентността на държавите членки, макар че в някои държави членки тази законодателна компетентност принадлежи на регионите; счита, че прилагането на директивата ще окаже пряко въздействие върху практиката на планиране на национално, регионално и местно равнище и поради това изразява големи резерви относно превръщането на изготвянето на стратегии за ИКУ в задължение на всички крайбрежни държави членки ⁽⁴⁾;

27. припомня Препоръката за интегрирано управление на крайбрежните зони (ИКУЗ) от 2002 г., в която се посочва, че „предвид разнообразието на условията в крайбрежните зони и правните и институционални рамки в държавите членки, целите на предложеното действие (*прилагане на ИКУЗ в Европа*) могат да бъдат постигнати най-ефективно посредством насоки на общностно равнище“ ⁽⁵⁾; счита, че оттогава не са настъпили големи промени и изразява съжаление, че Европейската комисия не е взела изцяло предвид всички незадължителните варианти за укрепване на прилагането на ИКУ;

28. счита все пак, че ИКУ трябва да продължи да играе важна роля за допълване на МПП, подпомагане на управлението на крайбрежните ресурси и ангажиране на съответните заинтересовани страни; отправя към Европейската комисия искане да обмисли отново как би могло да се даде тласък на това, като се разработят по-подходящи необвързващи мерки; предлага държавите членки да преценят какви конкретни мерки трябва да бъдат предприети, за да се гарантира по-голяма съгласуваност между плановете за земеползване и морските пространствени планове.

Въздействие на местно и регионално равнище

29. подчертава ролята, която местните и регионалните власти играят в политиката за пространствено планиране, включително по отношение на съществуващите практики в областта на МПП и ИКУ; изтъква също така, че местните и регионалните власти вече

осъществяват двустранна трансгранична координация на политиката за пространствено планиране;

30. подкрепя съществуващите инициативи за регионално сътрудничество на равнище макрорегиони и морски басейни; изразява съжаление от факта, че в предложението за директива липсва позоваване на многообразието на морската среда и не се предвижда евентуално по-тясно сътрудничество, което да отчита подобни регионални специфики; освен това счита, че ще трябва да бъдат предвидени специфични разпоредби във връзка с непредсказуемостта на отношенията с някои трети страни и сложността за най-отдалечените региони;

31. счита, че възможното преднамерено и непреднамерено въздействие на предложението за директива на местно/регионално равнище ще бъде значително, особено по отношение на а) последиците за съществуващите правомощия на местно/регионално равнище в политиката и практиката в областта на планирането; и б) налагането на допълнителна административна и финансова тежест;

32. изтъква, че в настоящата си формулировка предложението за директива ще има отрицателни последици за политиката и процедурите в областта на планирането на местно/регионално равнище, тъй като ще наложи на пространствените планове с крайбрежно измерение минимални специфични за сектора изисквания по отношение на съдържанието, което сериозно ще подкопае автономността на органите по планиране при постигането на баланс между нуждите на всички подходящи употреби;

33. счита, че предложеният график за изготвяне на морски планове и крайбрежни стратегии в срок от 36 месеца от влизането в сила на директивата е твърде амбициозен; изтъква, че е невъзможно тези срокове да бъдат спазени, при положение че МПП и ИКУ са още в начален етап на развитие; с оглед на това предлага сроковете да бъдат удължени;

34. по-конкретно поставя под въпрос логиката да се изисква преразглеждане на морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление най-малко на всеки 6 години, тъй като това е трудноизпълнима и скъпоструваща задача за компетентните органи, която невинаги отговаря на вече установените цикли на преразглеждане на плановете в държавите членки;

35. изтъква, че изпълнението ще наложи значителна допълнителна тежест на органите по планиране на местно и регионално равнище; същото се отнася и за изискването към тези органи в период на бюджетни ограничения да намерят допълнителни финансови и човешки ресурси, включително (трудно намиращите се) подходящо квалифицирани специалисти по морско пространствено планиране, за да спазят разпоредбите на директивата;

36. изразява безпокойство от факта, че Европейската комисия не е направила подробна оценка на мащаба на допълнителната административна тежест и значителните разходи за прилагане, които ще бъдат понесени от местните и регионалните власти; счита, че това въздействие подкопава добавената стойност на предложението за директива за тези органи;

⁽⁴⁾ Барселонската конвенция вече налага някои задължения на държавите членки в Средиземноморието.

⁽⁵⁾ Препоръка относно прилагането на интегрирано управление на крайбрежните зони в Европа (2002/413/ЕО), съображение 17.

37. ето защо предлага Европейската комисия да изготви подробна предварителна оценка на: а) въздействието на директивата върху настоящата политика и практика в областта на планирането в крайбрежните региони; и б) допълнителните разходи, свързани с прилагането на директивата, по-конкретно на местно и регионално равнище.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Съображение 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Интегрираната морска политика определя морското пространствено планиране и интегрираното крайбрежно управление като трансверсални политически инструменти, за да могат публичните органи и заинтересованите страни да прилагат координиран и интегриран подход. Прилагането на екосистемен подход ще допринесе за насърчаване на устойчивото развитие на морските и крайбрежните икономики и за устойчивото използване на морските и крайбрежните ресурси.	Интегрираната морска политика определя морското пространствено планиране и интегрираното крайбрежно управление като трансверсални политически инструменти, за да могат публичните органи и заинтересованите страни да прилагат координиран, ~~и~~ интегриран <u>и трансграничен</u> подход. Прилагането на екосистемен подход ще допринесе за насърчаване на устойчивото развитие на морските и крайбрежните икономики и за устойчивото използване на морските и крайбрежните ресурси.

Изложение на мотивите

Укрепването на трансграничното сътрудничество е от първостепенно значение за интегрираната морска политика, по-конкретно за морското пространствено планиране и за интегрираното крайбрежно управление.

Изменение 2

Съображение 12

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Въпреки че е целесъобразно Съюзът да установи правила за морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, държавите членки и техните компетентни органи остават отговорни за разработването и определянето, в границите на техните морски води и крайбрежни зони, на съдържанието на тези планове и стратегии, включително разпределянето на морското пространство за различните секторни дейности.	Въпреки че е целесъобразно Съюзът да установи ~~правила~~ <u>рамка</u> за морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, държавите членки и техните компетентни органи остават отговорни за разработването и определянето, в границите на техните морски води и крайбрежни зони, на съдържанието на тези планове и стратегии, включително разпределянето на морското пространство за различните секторни дейности <u>и морски употреби</u> .

Изменение 3

Член 3, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
2. „интегрирана морска политика“ означава политиката на Съюза, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Съюза, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество.	2. „интегрирана морска политика“ означава политиката на Съюза, която цели да насърчава координирано и съгласувано <u>междусекторно и трансгранично морско управление</u> ~~вземане на решения~~ за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Съюза, ~~както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното~~ <u>международно сътрудничество</u> .

Изменение 4

Член 5

Цели на морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление прилагат екосистемен подход за улесняване на съвместното съществуване и за предотвратяване на конфликти между конкурентни секторни дейности в морските води и крайбрежните зони, и целят да допринесат за:</p> <p>а) ...</p> <p>б) ...</p>	<p>Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление прилагат екосистемен подход за улесняване на съвместното съществуване и за предотвратяване на конфликти между конкурентни секторни дейности в морските води и крайбрежните зони, и <u>определят цели, които могат да включват оказването на принос</u> <u>целят да допринесат за:</u></p> <p>а) ...</p> <p>б) ...</p>

Изложение на мотивите

Следва да е ясно, че целите, посочени в предложения правен текст, са примерни. Трябва да се предостави достатъчна гъвкавост, която да позволи на компетентните органи да определят приоритетите в съответствие с морската среда и да решават по какъв начин те да бъдат постигнати.

Изменение 5

Член 6

Общи минимални изисквания за морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление установяват оперативни стъпки за постигане на целите, определени в член 5, като вземат предвид всички съответни дейности и мерки, приложими към тях.</p> <p>2. По този начин морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, най-малкото:</p> <p>а) са взаимно координирани, в случай че не са интегрирани;</p> <p>б) осигуряват ефективно трансгранично сътрудничество между държавите членки, както и между националните органи и заинтересованите страни по съответните секторни политики;</p> <p>в) идентифицират трансграничните последици от морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление върху морските води и крайбрежните зони, които са под суверенитета или юрисдикцията на трети държави в същия морски регион или подрегион и свързаните крайбрежни зони, и работят по тях в сътрудничество с компетентните органи на тези държави в съответствие с членове 12 и 13;</p> <p>3. Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление се преразглеждат най-малко на всеки 6 години.</p>	<p>1. Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление установяват оперативни стъпки за постигане на целите, определени в член 5, като вземат предвид всички съответни дейности и мерки, приложими към тях.</p> <p>2. По този начин морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, най-малкото:</p> <p>а) са взаимно координирани, в случай че не са интегрирани;</p> <p>б) осигуряват ефективно трансгранично сътрудничество между държавите членки, както и между националните органи и заинтересованите страни по съответните секторни политики;</p> <p>в) идентифицират трансграничните последици от морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление върху морските води и крайбрежните зони, които са под суверенитета или юрисдикцията на трети държави в същия морски регион или подрегион и свързаните крайбрежни зони, и работят по тях в сътрудничество с компетентните органи на тези държави в съответствие с членове 12 и 13;</p> <p>3. Морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление се преразглеждат <u>в съответствие с циклите на преразглеждане на националните планове или най-малко на всеки 6 години.</u></p>

Изложение на мотивите

Циклите на прилагане ще трябва да се различават в отделните държави членки, за да се намали налаганата административна тежест и да се гарантира, че прилагането на директивата съответства на съществуващите и вече добре установени практики в държавите членки.

Изменение 6

Член 7

Специфични минимални изисквания за морските пространствени планове

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Морските пространствени планове съдържат най-малкото картографиране на морските води, което идентифицира настоящото и потенциалното пространствено и времево разпределение на всички имащи отношение морски дейности, с оглед постигане на целите, определени в член 5.</p> <p>2. При установяването на морски пространствени планове държавите членки вземат предвид най-малкото следните дейности:</p> <p>а) инсталации за добив на енергоносители и за производство на възобновяема енергия;</p> <p>б) площадки и инфраструктури за добив на нефт и газ;</p> <p>в) маршрути на морския транспорт;</p> <p>г) трасета на подводни кабели и тръбопроводи;</p> <p>д) риболовни зони;</p> <p>е) морски ферми;</p> <p>ж) защитените природни обекти.</p>	<p>1. Морските пространствени планове съдържат най-малкото картографиране на морските води, което идентифицира настоящото и потенциалното пространствено и времево разпределение на всички имащи отношение морски дейности, с оглед постигане на целите, определени в член 5.</p> <p>2. При установяването на морски пространствени планове държавите членки вземат предвид <u>дейностите, които считат за уместни и които могат да включват</u> ~~най-малкото следните дейности:~~</p> <p>а) инсталации за добив на енергоносители и за производство на възобновяема енергия;</p> <p>б) площадки и инфраструктури за добив на нефт и газ;</p> <p>в) маршрути на морския транспорт <u>и зони за плавания за развлечение;</u></p> <p>г) трасета на подводни кабели и тръбопроводи;</p> <p>д) риболовни зони;</p> <p>е) морски ферми;</p> <p>ж) защитените природни обекти;</p> <p>з) <u>пристанищни зони (търговия, рибарство, развлечение).</u></p>

Изложение на мотивите

Трябва да се предостави достатъчна гъвкавост, която да позволи на компетентните органи да определят приоритетите в съответствие с морската среда и да решават по какъв начин те да бъдат постигнати.

Водните развлекателни дейности са много развити в някои региони на Европа и трябва да бъдат взети предвид в пространственото планиране; същото се отнася и за пристанищните зони, които са важни центрове както за морското, така и за сухоземното планиране (пътна и железопътна мрежа).

Изменение 7

Член 8

Специфични минимални изисквания за стратегиите за интегрирано крайбрежно управление

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Стратегиите за интегрирано крайбрежно управление съдържат най-малкото списък на съществуващите мерки, прилагани в крайбрежните зони, както и анализ на необходимостта от допълнителни действия, за да се постигнат целите, определени в член 5. Стратегиите предвиждат интегрирано и междусекторно изпълнение на политиката и вземат под внимание взаимодействието между сухоземните и морските дейности.</p>	<p>~~1. Стратегиите за интегрирано крайбрежно управление съдържат най-малкото списък на съществуващите мерки, прилагани в крайбрежните зони, както и анализ на необходимостта от допълнителни действия, за да се постигнат целите, определени в член 5. Стратегиите предвиждат интегрирано и междусекторно изпълнение на политиката и вземат под внимание взаимодействието между сухоземните и морските дейности.~~</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
2. При установяването на стратегии за интегрирано крайбрежно управление, държавите членки вземат предвид най-малкото следните дейности:	~~2. При установяването на стратегии за интегрирано крайбрежно управление, държавите членки вземат предвид най-малкото следните дейности:~~
а) използване на специфични природни ресурси, включително инсталации за добив на енергоносители и за производство на възобновяема енергия;	~~а) използване на специфични природни ресурси, включително инсталации за добив на енергоносители и за производство на възобновяема енергия;~~
б) развитие на инфраструктура, енергийни съоръжения, транспорт, пристанища, морски строителни работи и други съоръжения, включително зелена инфраструктура;	~~б) развитие на инфраструктура, енергийни съоръжения, транспорт, пристанища, морски строителни работи и други съоръжения, включително зелена инфраструктура;~~
в) селско стопанство и промишленост;	~~в) селско стопанство и промишленост;~~
г) риболов и аквакултура;	~~г) риболов и аквакултура;~~
д) съхраняване, възстановяване и управление на крайбрежните екосистеми, екосистемните услуги и природата, крайбрежните ландшафти и острови;	~~д) съхраняване, възстановяване и управление на крайбрежните екосистеми, екосистемните услуги и природата, крайбрежните ландшафти и острови;~~
е) смекчаване и адаптиране към изменението на климата.	~~е) смекчаване и адаптиране към изменението на климата.~~

Изложение на мотивите

Комитетът счита, че създаването на законодателство за ИКУ е аналогично на създаването на законодателство за планирането на земеползването, което е от компетентността на държавите членки. Освен това не вижда голяма добавена стойност в това да се формализира съществуващият неофициален инструмент за управление.

Изменение 8

Член 14

Компетентни органи

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Всяка държава членка определя за всяка крайбрежна зона и морски регион или подрегион, органът или органите, които са компетентни за изпълнението на настоящата директива, включително за осигуряване на сътрудничеството с други държави членки, както е определено в член 12, и сътрудничеството с трети държави, както е определено в член 13.	1. Всяка държава членка, <u>като взема предвид необходимостта от силно многостепенно управление и между-секторен подход</u> , определя за всяка крайбрежна зона и морски регион или подрегион, органът или органите, които са компетентни за изпълнението на настоящата директива, включително за осигуряване на сътрудничеството с други държави членки, както е определено в член 12, и сътрудничеството с трети държави, както е определено в член 13.
2. Всяка държава членка предоставя на Комисията списък на компетентните органи заедно с елементите информация, изброени в приложение I към настоящата директива.	2. Всяка държава членка предоставя на Комисията списък на компетентните органи заедно с елементите информация, изброени в приложение I към настоящата директива.
3. Едновременно с това всяка държава членка изпраща на Комисията списък на своите компетентни органи, отговарящи за международните органи, в които участва и които имат отношение към изпълнението на настоящата директива.	3. Едновременно с това всяка държава членка изпраща на Комисията списък на своите компетентни органи, отговарящи за международните органи, в които участва и които имат отношение към изпълнението на настоящата директива.
4. Всяка държава членка информира Комисията за всяка промяна в информацията, предоставена съгласно параграф 1, в срок от шест месеца след влизане в сила на съответната промяна.	4. Всяка държава членка информира Комисията за всяка промяна в информацията, предоставена съгласно параграф 1, в срок от шест месеца след влизане в сила на съответната промяна.

Изложение на мотивите

Така в правния текст се подчертава необходимостта от прилагането на подход на многостепенно управление към изпълнението на директивата.

Изменение 9

Член 16

Изпълнителни актове

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Посредством изпълнителни актове Комисията може да приеме разпоредби относно:</p> <p>а) оперативни спецификации за управление на данните, посочени в член 10, при условие че те не са установени от друго законодателство на ЕС, такова като Директива 2007/2/ЕО или Директива 2008/56/ЕО, по отношение на:</p> <ul style="list-style-type: none"> — споделянето на данни, и взаимодействието със съществуващите процедури за управление и събиране на данни; както и <p>б) оперативните стъпки за установяването и докладването по морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, по отношение на:</p> <ul style="list-style-type: none"> — съгласуваност на задълженията за докладване по настоящата директива с друго съответно законодателство на Съюза; — цикли на мониторинг и преразглеждане; — условия и ред за трансгранично сътрудничество; — обществена консултация. <p>2. Изпълнителните актове, посочени в параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 17, параграф 2.</p>	<p>1. Посредством изпълнителни актове Комисията може да приеме разпоредби относно:</p> <p>а) оперативни спецификации за управление на данните, посочени в член 10, при условие че те не са установени от друго законодателство на ЕС, като например Директива 2007/2/ЕО или Директива 2008/56/ЕО, по отношение на</p> <ul style="list-style-type: none"> — споделянето на данни, и взаимодействието със съществуващите процедури за управление и събиране на данни; ~~както и~~ <p>б) ~~оперативните стъпки за установяването и докладването по морските пространствени планове и стратегиите за интегрирано крайбрежно управление, по отношение на:~~</p> <ul style="list-style-type: none"> — ~~съгласуваност на задълженията за докладване по настоящата директива с друго съответно законодателство на Съюза;~~ — ~~цикли на мониторинг и преразглеждане;~~ — ~~условия и ред за трансгранично сътрудничество;~~ — ~~обществена консултация.~~ <p>2. Изпълнителните актове, посочени в параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 17, параграф 2.</p>

Изложение на мотивите

Съществуват значителни резерви относно използването на изпълнителни актове, по-конкретно по отношение на оперативните аспекти на установяването на планове и стратегии, които надхвърлят това, което е необходимо, за да се подпомогне изпълнението на задълженията, произтичащи от директивата.

Брюксел, 9 октомври 2013 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO